

O ljubezni in ravnanju do bližnjega

Izbor poglavij, ki jih je po notranji besedi od Gospoda prejel Jakob Lorber.

Kdo je naš bližnji?

Janezov veliki evangelij - knjiga 10/139

1. Jaz sem rekel: »Živa vera Vame vas bo varovala, in če boste dokazali svojo vero Vame z deli prave ljubezni do bližnjega, se boste tudi popolnoma zavedali, da sem resnično Jaz obljubljeni Mesija in boste potem po prerokih prebrali in videli, da se vse kar je zapisano v Svetem pismu po Meni izpolnjuje in v Meni potrjuje.«
2. Starešina je dejal: »Gospod in Mojster, izkazati bližnjemu ljubezen bi bilo čisto v redu, če bi le povsem jasno vedeli, kateri ljudje so naši bližnji!«
3. Jaz sem rekel: »Vaš bližnji je vsak človek, prijatelj ali sovražnik, kdorkoli, ki potrebuje vašo pomoč, ne glede na to kaj potrebuje, vendar pa v skladu z Božjimi zapovedmi. Razumljivo je, da tistim, ki delujejo proti Božjim zapovedim ne smete pomagati, ampak jih morate odvrniti od tega početja. Torej, če boste tako storili, potem boste opravljali ljubezen do bližnjega in vaše plačilo v Nebesih bo veliko.
4. Če ubogi ljudje pridejo k vam in vam tožijo o svoji stiski, jim pomagajte po svojih močeh in po svojih zmožnostih, kajti na to kar boste vi naredili za uboge, bom Jaz tako gledal, kot da ste to naredili Meni in vam povrnil že tukaj, še bolj pa nekoč v Mojem večnem kraljestvu.
5. Ko bo v Mojem imenu k vam prišel nek pravi učenec in prerok, ga sprejmite, poslušajte in mu izkažite ljubezen; kajti s tem ste sprejeli Mene in zaradi tega tudi postali vredni prerokovega plačila!
6. Toda kmalu se bo v Mojem imenu pojavilo veliko število lažnih prerokov, ki bodo ljudi učili le za svoj lasten žep in jih preslepili z lažnimi znamenji, katerih so se naučili od čarovnikov. Takšne lažne učitelje in preroke ne sprejmite, četudi bodo kričali: 'Glejte, tukaj, ali tam je mesija, božji maziljenec!', ampak jim z ljubeznijo resno pokažite, da delujejo zoper Mene. Če vas bodo poslušali in se odpovedali svojemu lažnemu delovanju, potem jih imate lahko za prijatelje in tako tudi obravnavate; toda če pa vas ne bodo poslušali in se ne bodo spreobrnili, potem jih naženite iz skupnosti!
7. Lažnega učitelja ali preroka boste najlažje prepoznali po njegovih sebičnih in samoljubnih delih in dejanjih; kajti z osata se ne obira fig in ne grozdja s trnov.
8. Bodite vedno polni ljubezni, krotkosti, ponižnosti, sočutja, pravičnosti in resnice do vsakogar in potem bom tudi Jaz takšen do vas! Ne postanite trdosrčni in gluhi glasovom ubogih, tako v duhu kakor tudi na telesu, in potem tudi Jaz ne bom takšen do vas, ko boste v stiski k Meni povzdigovali svoj glas. S kakršno mero boste merili, tako vam bo odmerjeno.
9. Toda, če vi, kar Jaz zelo dobro vem, že posedujete veliko zemeljsko

premoženje in ga posojate le takim, ki vam ga lahko vrnejo v določenem času s poštenimi obrestmi, prav tako s tem tudi opravljate neke vrste ljubezni do bližnjega, – vendar takšna ljubezen do bližnjega pri Meni ne bo nagrajena in na noben način upoštevana. Vendar pa, če boste svoje premoženje posojali revežem brez obresti, za katere boste vedeli, da vam ga ne bodo mogli zlahka vrniti, potem bom Jaz Tisti, ki bo plačal obresti in odplačal vaše premoženje in nihče pri Meni ne bo prikrajšan.

10. Sedaj pogledajte nekdanje revne prebivalce te naselbine! Že ves čas živijo zelo skromno življenje; toda ko so revni in trpeči ljudje v pomanjkanju prišli k njim, so jih takoj sprejeli in po možnosti brez povračila oskrbeli. Jaz sem to prav dobro vedel in prišel sedaj k njim ob pravem času kot najboljši plačnik, in nihče ne bo rekel, da Sem k njim prišel prezgodaj ali prepozno. Tudi vi ravnajte enako in Bom tudi vam povrnil ob pravem času!«

Jezus o uresničevanju ljubezni do bližnjega

Janezov veliki evangelij - knjiga 9/159

1. Grka sta rekla: »O Gospod, Gospod, iz vsega srca in bitja se Ti zahvaljujema za tako čudežno nenadno ozdravitev telesa in Te hkrati prosiva, da nama – če bi zaradi svojega telesnega zdravja, iz katerega koli vzroka oslabela in se dala uročiti temu ali onemu miku sveta in najinega mesa -, zmeraj podeliš potrebno moč, da se bova junaško uprla skušnjavam, ki bi naju morda doletele; kajti že sama od sebe spoznavava, da brez Tvoje pomoči nihče ne more premagati raznovrstnih nevarnosti in sovražnikov, ki se zgrnejo nadenj.
2. Lahko se je ogniti sovražniku, ki ga človek vidi, ali pa se mu z orožjem odločno in pogumno postaviti po robu ter ga onesposobiti. Toda človek ima tudi nešteto nevidnih sovražnikov, s katerimi se lahko le Ti, o Gospod, zmagovito spopadeš. Za pomoč Te prosiva predvsem tedaj, če bi se nama kdaj približal kakšen nevidni sovražnik in nama hotel škodovati; kajti takšnemu sovražniku je človek kos samo s Tvojo vsemogočno močjo.«
3. Jaz sem rekel: »To sta prav presodila. Brez Mene nihče ne more storiti ničesar za dobro svoje duše. In četudi naredi vse po njemu razodetih postavah na videz z močjo svoje volje, pa naj v sebi klub vsemu prizna, da je bil le šibak in len služabnik, in naj za vse dobro, kar je naredil, izkaže čast samo Bogu in Bog ga bo potem tudi zmeraj spodbujal in krepil.
4. Kdor Bogu za vse dobro izkaže čast, ta Bogu ugaja, in je pravi sluga in služabnik po Njegovem srcu. Tistega, ki Boga v svojem srcu ne zapusti, tudi

Bog ne bo zapustil, temveč ga bo varoval s Svojo roko. Kdor pa Boga v srcu zapusti in Ga le malo spoštuje ali pogosto sploh nič, in si domišlja, da je celo sam Gospod in ravna po svojem posvetnem razumu, in ko mu kaj uspe, zmeraj izkazuje čast samo sebi, govori o svoji pameti in svojih plemenitih dejanjih, ta se tudi sam poplača in od Boga ne more pričakovati nobenega plačila. Kar koli dobrega in prav bosta storila, storita v Mojem imenu, pa bom ob vaju, vaju spodbujal in krepil!«

5. Grka sta se Mi še enkrat zahvalila in tudi Kisjona, Filopold, gostilničar iz Jezaire, čolnar, starešina iz znane ribiške vasice in vsi učenci so Me slavili za to, kar Sem razkril Grkoma.
6. Grka sta Me vprašala, ali lahko to, kar sta tu najbolj čudežnega doživela, razkrijeta tudi sopotnikom, ki so prišli z njima v ta zdraviliški kraj.
7. Jaz sem rekel: »Dokler bom še v tem kraju, o Meni ne govorita in Me ne razglašajta. Kar pa vesta o Mojzesu in prerokih, zlasti o Izaiji in Ezekielu ter iz Davidovih psalmov, pa lahko pripovedujeta s primerno vnemo.
8. Pred Svojim odhodom pa bom že Sam obiskal zdraviliške goste in jih povabil v Božje kraljestvo. Šele potem bosta lahko naprej govorila z njimi. Tisti, ki jima bosta v Mojem imenu polagala roke, bodo ozdraveli; toda to lahko storita šele potem, ko bom obiskal zdravilišče. Danes tega še ne bom storil.«
9. Grka sta nato vstala, se Mi znova zahvalila in odšla k sopotnikom, ki so ju že začeli iskati. Mi pa smo do poldneva ostali na hribu in se pogovarjali o učinkih vere in prave, čiste ljubezni do boga in do bližnjega.
10. Mark me je glede ljubezni do bližnjega vprašal: »Gospod in Mojster, ali naj izkazujemo ljubezen tudi nekaterim znanim malopridnežem in zapravlјivcem, ko so svoje premoženje porabili večinoma slabo in grešno, pa tudi svojim očitnim sovražnikom?«
11. Jaz sem rekel: »V ljubezni do bližnjega ne delajte izjem, vsakemu morate izkazovati le dobro; kajti kdor bo pri tem delal izjeme, bom pri njem različne izjeme naredil tudi Jaz.
12. Če pride k vam kdo, ki je v stiski, mu izkažite pravo ljubezen ali duhovno ali tudi materialno, toda duhovna ljubezen naj ima prednost pred materialno.
13. Če ste spreobrnili grešnika in se ta znajde v zemeljski stiski, mu pomagajte iz nje. Če nato spet greši, ga ljubeče opomnite in mu ne bodite sovražni. Kakor boste merili v Mojem imenu, enako bo odmerjeno tudi vam.
14. Nikogar ne obsojajte, da tudi vi ne boste nekoč obsojeni. Prav tako ne preklinjajte in ne prekolnite nikogar, da tudi vi ne boste prekleti.
15. Tistim, ki vam delajo zlo, izkazujte dobro, in tako boste nad njihovimi glavami

zbirali žareče oglje in postali bodo vaši prijatelji. Blagoslavlajte torej tudi tiste, ki vas sovražijo in preklinjajo, in pokesali se bodo. Sovražnikom odpustite sedem krat sedeminsedemdeset krat; če se tudi potem ne bodo poboljšali, lahko zadevo predate posvetnemu sodniku in nepoboljšljivi sovražnik naj bo izgnan iz skupnosti. Kajti kdor nepoboljšljivo dela zlo, naj bo tudi kaznovan, da zaradi njega drugi ljudje ne bodo več prizadeti.

16. Posvetni oblasti bodite zmeraj podložni ne glede nato, ali je mila ali stroga; kajti ne bi imela moči, če ji ta zaradi številnih nepoboljšljivih grešnikov, ne bi bila podeljena od zgoraj.
17. Ne tožarite se po nepotrebnem in se le v hudi stiski zatecite k posvetnim sodnikom; kajti česar ne želite sebi, pred tem, kolikor je le mogoče, obvarujte tudi svoje bližnje. Sodišču lahko izročite samo zadržite tatove in roparje, prehude vlačugarje in prešuštnike in tudi morilce. Pri tem se ne jezite, temveč samo storite, kar je nujno, vse drugo prepustite Meni in sodnikom.
18. Glej, prijatelj Mark, takšna je Moja volja v tej zadevi. Kdor bo delal v skladu s tem, temu nikoli ne bo primanjkovalo Mojega blagoslova.
19. Mark in drugi so se Mi zahvalili za ta nasvet.
20. Tedaj je prišel služabnik in nam naznanil, da je kosilo pripravljeno. Vstali smo in odšli navzdol v hišo.

Jezus o dobrih delih

Janezov veliki evangelij - knjiga 8/119

1. Jaz sem rekel: »Da, da, že vem kaj si zdaj najbolj želiš! Naj torej pridejo k Meni tvoja mati, žena, otroci in tudi tvoj hlapec, toda tistega posebnega, kar veš o Meni, jim še ne razkrij! Ko bom proti večeru odpotoval od tod, pa jim že lahko poveš poglobitne stvari o Meni glede na njihovo zmožnost dojetanja, in tudi to, da bodo vsi, – ki bodo verjeli Vame, upoštevali Moje zapovedi iz najgloblje ljubezni do Mene in bodo bližnje, kot uboge in pomoči potrebne, ljubili z nasvetom in dejanjem, – imeli večno življenje v Mojem kraljestvu, ki nima ne začetka in ne konca. Pojdi zdaj in jih pripelji semkaj!«
2. Potem se je gostilničar odpravil in kmalu v jedilnico pripeljal vse svoje, Mi jih predstavil in jim ob tem dejal: »Pred tem najresničnejšim zdravilcem vseh zdravilcev sveta se globoko priklonite, in samo Njemu se zahvalite za vsa velika in z vsemi zakladi sveta nikoli poplačana dobra dela in milost!«
3. Otroci in žena, ki so me poznali že od prej, so se Mi približali nadvse prijazno in s strahospoštovanjem ter hvalili Boga, da je nekemu človeku podelil resnično

božansko moč. Ozdravljena mati in ozdravljeni hlapec sta z besedami in kretnjami hvaležnosti in zahvale prekosila sama sebe.

4. Jaz pa sem jima dejal: »Zahvaliti se za storjeno dobro delo je lepo, dobro in prav, saj človek tistemu, ki mu je izkazal ljubezen, prav tako dolguje ljubezen in prijateljstvo, vendar to ni nič posebnega. V življenju je najvrednejše in najpomembnejše upoštevati Božje zapovedi. Največ in najpomembnejše v življenju pa je vsem svojim sovražnikom odpustiti od srca, tistim, ki nam želijo slabo, si za to prizadevajo in zlo tudi storijo, izkazovati vso mogočo dobroto, za tiste, ki nas sovražijo in preklinjajo, pa moliti in jih blagoslavljeni.
5. Kdor dela tako, ta zbira očiščevalno žareče oglje nad glavami svojih sovražnikov in jih spreminja v skesane prijatelje, njemu pa Jaz odpustim vse grehe in je že na Zemlji enak Božjim angelom.
6. Tudi vi delajte tako, pa boste vi in vaša hiša zmeraj deležni Božje milosti in blagoslova.
7. Če pa že posojate denar, ga posojajte tudi ubogim, ki vam sicer ne bodo mogli vrniti z oderuški obrestmi, boste pa obresti prejeli kot velik zaklad v nebesih.
8. Ko temu ali onemu storite dobro delo, ne pričakujte, da vam bo to povrnil kdo drug, ki to lahko povrne, bodisi da bi ga zadolžili za višje obresti, ali pa da bi zaradi tega zmanjšali plačilo tistim, ki so vam prisiljeni služiti; kar storite dobrega ubogim, jim storite iz ljubezni do Boga in bližnjega, ne da bi pričakovali nadomestilo, pa boste nadomestilo našli v nebesih!
9. Ko pridejo nerodovitna leta, ne bodite skopi in svojega zrnja ne prodajajte dražje, ne pecite manjših in slabših hlebcev kruha in delavcem ne zmanjšujte plačila, pa boste blagoslovljeni od zgoraj.
10. Če boste v slabih časih prikrajšali svoje bližnje, bo tudi vas Bog prikrajšal za Svoj blagoslov vaših polj, vinogradov in čred, in tudi manj zakladov boste zbrali v nebesih. To si dobro zapomnite in se ravnajte po tem, ne da bi premišljali in boste začasno in večno deležni nadvse obilnega blagoslova!«
11. Ko sem tej družini to povedal in svetoval, se je čez čas oglasil tudi gostilničar: »Da, da, očem Božjega duha, ki vse vidi, ne ostane nič skrito, niti najmanjše.
12. Pri nas in v moji hiši je bila že od nekdanj navada reči in to tudi upoštevati: 'Stori vsakomur dobro, toda pri tem ne pozabi na svoje koristi!' Toda zdaj v Tvoji luči, o Gospod in Mojster, vidim, da ta rek in takšno ravnanje nista v skladu z Božjim redom in bom v prihodnje namesto tega vpeljal drugačno vodilo. Svoj denar bom še zmeraj tu in tam posojal za zakonite zmerne obresti tistemu, ki ga bo potreboval, toda če bo prišel kdo, ki mi obresti ne bo mogel plačati, in bom vedel, da je zares v stiski, mu bom posodil najnujnejše brez obresti in v

skrajnem primeru to celo podaril. Sovražnikov imam zelo malo in zato jim ni kaj velikega odpustiti. Če jih bom v prihodnje kaj pridobil, tega seveda ni mogoče predvideti, bom pa do njih takšen, kot Si nam sedaj vsem svetoval.«

Jezus o ljubezni do bližnjega

Janezov veliki evangelij - knjiga 8/120

1. Jaz sem rekel: »Tako boš storil veliko dobrega. Vendar ti bom sedaj v prisposobi povedal še nekaj in sicer tvoji duši: »Glej! Zaradi nekaterih zadev in poslov bi se moral podati na daljše potovanje. Če bi bil že zelo dolgo zdoma na potovanju po tujih deželah, bi se lahko primerilo – v svetu se to pogosto zgodi s privolitvijo od zgoraj -, da bi izgubil vse premoženje, ki bi ga vzel na takšno dolgo potovanje, in potem bi bil v tuji deželi in tujem kraju zelo obupan in bi hodil po tujem z žalostjo v duši in gotovo s kar najbolj čemernim obrazom.
2. Nekdo pa bi to opazil in ti dejal: "Prijatelj, videti si zelo žalosten in potr. Povej mi, zakaj si takšen.'
3. Potem bi mu ti zaupal svojo nesrečo in on bi ti rekel: 'Pridi prijatelj, pomagal ti bom; toda v prihodnje bodi previden in dobro varuj kar je tvoje! Če mi boš ob priložnosti lahko kdaj povrnil, kar ti sedaj dajem, prav; če pa tega ne boš mogel, ne bom tvoj upnik.' In potem bi ti človek dal kar si izgubil.
4. Povej Mi in si priznaj, kako bi se razveselila tvoja duša in kako zelo bi hvalil in častil Boga in takšnega plemenitega človeka; in ko bi se potem srečen vrnil domov, ali si ne bi prizadeval takšnemu človeku in seveda tudi Bogu izkazati svojo hvaležnost?!
5. Zdaj pa pomisli še na takšnega človeka, ki bi prišel k tebi od zelo daleč in bi se mu zgodila nesreča ter bi se ves zbežan, obupan in objokan znašel pred tvojim bogatim gostiščem. Ti kot gospodar bi stopil na prag in ga vprašal: 'Prijatelj, zelo žalosten si in zdi se, da si v hudi stiski. Kaj se ti je zgodilo? Odkrito mi povej, kajti glej, sem človek, ki ti je pripravljen pomagati kolikor je v moji moči.' Potem bi ti ta človek rekel: 'Ah, plemeniti prijatelj, sem sem pripotoval od daleč zaradi poslov, toda nedaleč stran so me okradli, vzeli so mi ves denar, v tej deželi veljavnih dvajset funtov zlata in poleg tega še tisoč grošev gotovine, in zdaj sem brez vsega. Tako daleč od svoje dežele in doma si ne znam ne svetovati ne pomagati!' In ti bi mu rekel: 'Prijatelj, pridi, pomagal ti bom! Ne potrebujem ne tvojega imena, ne imena dežele in ne imena kraja, iz katerega si; kako se imenuje ta dežela, to mesto in tudi jaz, pa boš že še spoznal. Če mi boš posojeno kdaj povrnil, boš pred Bogom in vsemi dobrimi in pravičnimi ljudmi

storil dobro; če pa tega ne boš mogel, bo tudi prav.' Nato bi mu dal kar je izgubil. – Kaj meniš, kako bi Bog presodil takšno dejanje prave ljubezni do bližnjega in kako bi ga nagradil? In človek, ki bi ga znova osrečil, bi, ko bi prišel domov, zagotovo storil vse, da bi ti dokazal svojo hvaležnost, ker si mu ti izkazal tolikšno prijateljstvo, ne da bi pri tem pomisli na svojo korist? In četudi ti ta človek zaradi opitosti od svoje zemeljske sreče ne bi hotel izkazati hvaležnosti, ali se ti v tem primeru ne bi Bog stokratno oddolžil?

6. Resnično, kdor ravna tako, ne da bi pri tem iskal korist, temveč zgolj iz čiste ljubezni do bližnjega, ta je tudi največji Božji prijatelj in je že na tem svetu enak nebeškim angelom in ima v srcu že polnost Božjega kraljestva!
7. Kajti revni tujec je stokrat bolj ubog kakor domači revež, ker ta lahko hitro najde pomoč pri tistih, ki poznajo njegovo stisko, ubogi tujec pa je podoben nebogljenemu otroku, ki svoje stiske še ne zna sporočiti drugače kakor z jokom. Zato bodite usmiljeni do tujcev, pa boste tudi v nebesih našli usmiljenje in boste sprejeti; kajti za nebesa ste za zdaj le nesrečni tujci na svojem zemeljskem popotovanju! – Kaj meniš o teh Mojih besedah?«
8. Gostilničar je odgovoril: »Gospod in Mojster! Kaj naj kdor koli od nas pripomni k temu? To je najčistejša resnica in nam, ljudem, ne ostane nič drugega, kakor da v takšnih primerih uresničujemo njen čisti božanski pomen. Kar bi bilo dobro zame, če bi se v tuji deželi znašel v stiski, moram omogočiti tudi tujcem v svoji deželi. Kajti tudi tisti, ki prebivajo v deželah in kraljestvih oddaljenih od nas, so ljudje. Četudi imajo drugačne navade in drugo vero, pa to – o tem sem prepričan – ne bi smelo vplivati na nas in z njimi ne bi smeli ravnati tako kakor učijo naši farizeji, ki pravijo, da naj ima pravi jud vse pogane za pse tako dolgo, dokler vztrajajo pri poganstvu, in da je tisti, ki poganu stori dobro delo, deležen Božje jeze in svojo dušo zapiše hudiču. Raje naj bo s pogani prijazen in jim pokaže, da je kot jud dober in prijateljski človek, in potem ga bo pogan morda vprašal: 'Prijatelj, kakšen pa je nauk tvoje vere, po katerem so vzgojeni tako dobri ljudje?' Bolje je torej, da ravna tako, kot pa da bi se do njega vedel kot trd in poleg tega še sovražno odljuden jud.
9. Če poganu izkažem iskreno prijateljstvo, to še ne pomeni, da sem s tem tudi prestopil v njegovo mračno vero, kot učijo farizeji, temveč ostanem jud in sem s svojo prijaznostjo poganu samo pokazal pot, po kateri tudi on lahko postane pravi jud.
10. Iskrena ljubezen in blagost sta za vse ljudi zagotovo veliko učinkovitejši učiteljici in spreobračevalki kakor jeza in želja po maščevanju do tistega, ki se je prav

gotovo brez svoje krivde znašel v duhovni noči. Skrajno neumno in nečloveško bi bilo, če bi nekoga samo zato, ker je izgubil luč svojih oči, sovražili, se ga ogibali, ga zaničevali in mu ne bi izkazovali ljubezni, zato se mi zdi še toliko bolj neumno in slabo sovražiti ljudi, ki so duhovno slepi in si ne morejo pomagati ter jim ne izkazovati nikakršne človeške prijaznosti.

11. Za to, da smo mi judje, do tujcev žal večinoma trdosrčni in neprijazni, pa ni kriv nihče drug kakor naši duhovniki, ki bi raje videli, da jim človek daruje vse najboljše sadeže, tujcem pa postreže trnove jagode. Toda odslej bo v moji hiši vse povsem drugače! Tvoja beseda Gospod in Mojster bo v prihodnje pglavitno vodilo v moji hiši in poskrbel bom za to, da se bodo po meni zgledovali vsi sosodje daleč naokrog.«
12. Jaz sem rekel: »Dobro in prav si povedal in vse drži. Slepota farizejev je kriva za vse slabo, kar je danes pri judih nekaj vsakdanjega. Sami so slepi vodniki slepih; ko slepca prideta do jame, oba padeta vanjo in si ne moreta pomagati iz nje. Zato od njih ne sprejmite in ne poslušajte nič drugega kot le Mojzesov nauk in izročila prerokov, ogibajte pa se farizejskih pravil in njihovih dejanj, saj so vsa hudobna!
13. Velja, da na Mojzesovem stolu in stolu najstarejšega Arona sedijo starešine, pismouki in farizeji. Naj bo tako! Zato pa od njih sprejmite samo to, kar prinašajo od Mojzesa in Arona, vse drugo pa imejte za prebarvan grob, ki se navzven blešči, znotraj pa je poln trohnobe in gnusnega smradu.
14. Zdaj Sem vam najnunjnejše povedal in pokazal v čisti resnici. Če se boste po tem zgledovali in ravnali, boste poželi tudi sadove, ki Sem vam jih obljubil, kajti Jaz sam imam moč, da vam vse to dam, kakor imam moč vse telesno bolne ozdraviti samo s Svojo besedo in s Svojo voljo ter oživiti mrtve, in vsi ti, zbrani okoli Mene, lahko o tem veljavno pričajo pred vami in bodo tudi pričevali, ko se bom Jaz vrnil tja, od koder sem prišel. – Toda dovolj o tem, zdaj se bomo še malo posvetili hiši!«

Jezus o pravi ljubezni do bližnjega

Janezov veliki evangelij - kniga 10/107

1. Ko so svečeniki prejeli od Mene tako navodilo, so postali dobre volje, se Mi zanj zahvalili in vstali od mize, razen enega, ki je bil nekakšen vodilni svečenik, in odšli v njihovo sobo, ki se je prav tako, kot je bilo že omenjeno, nahajala v gostilničarjevi veliki, zelo trdno grajeni hiši. Med seboj so se posvetovali kako bi se lotili te zadeve, da bi se odvijala, kakor je le mogoče dobro in umirjeno.

2. Toda svečenik, ki je ostal z nami, se je pogovarjal z glavarjem o prodaji zlatih in srebrnih podob božanstev, ker tukaj niso imeli možnosti, da bi jih najprej stalili in jih nato prodali kot kovino. Prav tako tukaj v vsej širni okolici ni bilo zlatarja, ki bi lahko kupil takšni kovini in ju nato uporabil po svoji volji.
3. Glavar je rekel: »Za vas bom storil vse, v vsem kar odobri Gospod in Mojster, vendar mora najprej On o tem milostno spregovoriti kaj je dejansko prav, kajti odslej ne bo naša, ampak le Njegova volja v nas!«
4. Na to sem Jaz rekel: »Storite po lastni presoji; bistveno je, da bo izkupiček koristil revnim na ustrezen način, kar boste lahko ocenili po Mojem duhu v vas.
5. Če ste naredili kaj slabega, povsod kjer je to mogoče povrnite z dobrim, kot Sem že enkrat omenil, in nato lahko pričakujete v svoji duši Mojo milost! Če krivice, ki ste jo komu naredili, ne morete popraviti, morate imeti za to še vedno dobro voljo in se s popolno vero v srcu obrniti Name, in potem Jaz vašo pravično prošnjo ne bom pustil neuslišano!
6. Vendar naj bo vam vsem tudi povedano, da nekdo, ki ne bo poravnal najmanjše škode, ki jo je nekomu prizadejal, ne bo vstopil v Moje kraljestvo! Kajti, kar ne želite, da bi drugi storili vam, tudi vi svojemu bližnjemu ne storite!
7. Toda, ko nekdo povzroči škodo, tako da greši zoper vas, ga z največjo mehko opomnite in mu odpustite! Če se poboljša, bo to v vašo korist; če pa se ne poboljša, ga zaradi tega ne obsojajte, ampak se v svojem srcu zopet obrnite Name in Jaz ne bom vašo upravičeno prošnjo pustil neuslišano!
8. Vse kar storite, to naredite z vso ljubeznijo v Mojem imenu. Tako boste postali Božji otroci in dediči Nebeškega kraljestva in vaše sreče ne bo nikoli konec, ker bo trajala večno!
9. Če ste vsi to dobro razumeli, se po tem ravnajte, in prav tako učite vaše bližnje, da delujejo tako; kajti na tak način boste med ljudmi najbolj širili Moje kraljestvo, ki ni od tega sveta, za kar boste kasneje v Mojem kraljestvu deležni velikega plačila, – kajti, kar vam obljubim je in ostaja večna resnica!«
10. Na to je glavar rekel: »Gospod in Mojster! Jaz se prav gotovo zavedam večne velike resnice vseh Tvojih besed in naukov in globoko v sebi tudi čutim, da bi tako kakor si Ti pokazal nam moralo biti med ljudmi; ampak med ljudmi je veliko hudobnežev, tatov, roparjev, morilcev, prešuštnikov, skrunilcev dečkov in deklic, tako med judi kakor tudi med pogani, in imamo zelo stroge zakone, da neusmiljeno kaznujemo take zločince z vso strogostjo za svarilni primer ostalemu človeštvu.
11. No, vendar tak hudodelec je lahko tudi naš bližnji, kateri se morda lahko sčasoma še poboljša, če ga bomo pustili živeti in ga poučili kaj je edino dobro in

prav, in tudi manjše zločince poslali v dobro šolo in jih učili kaj je resnično prav, namesto da jih vržemo v dolgotrajno ječo.

12. Vendar, tako dolgo dokler imamo neizprosne zakone, ta moja želja lahko tudi ostane le pobožna želja; kajti če bi sam zagrešil nek zločin, potem bi tudi raje videl, da bi z menoj ravnali po moji pobožni želji, kot da bi bil obsojen brez ljubezni in prizanesljivosti.
13. Pri sodnikih nikoli ni izrečeno: 'Kar ne želite, da bi drugi storili vam, tega ne naredite svojemu najbližjemu – tudi vašim bližnjim – ne!', ampak je izrek: 'Obsojam te v skladu z zakonom!', in pri tem ni niti najmanjše sledi ljubezni in usmiljenja.
14. Toda sedaj sem sam vrhovni sodnik na tem področju, kar Ti, Gospod in Mojster, zelo dobro veš, in sem moral veliko zločincev vreči v ječo! Ali jim moram sedaj tudi jaz izkazati ljubezen namesto strogega zakona?«
15. Jaz sem rekel: »Kjer je to mogoče, boš zagotovo s tem naredil dobro delo! Kdor zapornike telesno in duhovno osvobodi hudičevih okov, bo tudi osvobojen vezi večne smrti!
16. Kdor je sodnik in blago ter pravično sodi zaslepljene ljudi, mu bom Jaz kasneje tudi tako sodil. S kakršno mero merite vi, bo z enako mero merjeno vam!
17. Kdor je usmiljen, bo tudi pri Meni našel usmiljenje; toda kdor je strog sodnik bo tudi pri Meni našel zelo strogega sodnika, – saj bo z natanko takšno strogostjo, s katero je sodil svojemu bližnjemu, kasneje tudi sam sebi sodnik!
18. Zato vsak človek že v sebi nosi svojo prihodnjo sodbo. Naj bo to tvoje vodilo, moj prijatelj Pellagius!«
19. S tem je bil on tudi popolnoma zadovoljen, nato pa sva odšla spet ven, toda na drugo stran mesta Aphek.

O revščini in ljubezni do bližnjega

Janezov veliki evangelij - knjiga 4/79

1. Gospod: »Na svetu prežijo na dušo številne nevarnosti. Na eni strani imaš revščino, v kateri se pojem med mojim in tvojim toliko bolj izgublja, kolikor bolj revščina tlači kakega človeka. Zato ne pustite, da bi revščina postala med ljudmi prevelika, če hočete hoditi po varnih poteh.
2. Kdor pa je že reven, naj prosi premožnejše brate za nujno potrebno pomoč; če naleti na trda srca, naj se obrne Name in bo dobil pomoč! Revščina in stiska ne opravičujeta tatvine in ropa, še manj pa uboja oropanega! Kdor je reven, zdaj ve kam naj se obrne.
3. Revščina je sicer zelo velika nadloga za ljudi, toda v sebi nosi žlahtno kal

ponižnosti in resnične skromnosti in bo zaradi tega tudi zmeraj ostala med ljudmi; kljub temu pa naj bogati ne dopustijo, da bi postala prehuda, sicer bodo zelo ogroženi tukaj, nekoč pa tudi onstran.

4. Če imate med seboj reveže, vam vsem povem: ni treba, da bi jim dali toliko, da bi tudi oni postali bogati; ne smete pa pustiti, da bi trpeli bedo! Tistim, ki jih vidite in poznate, pomagajte po pravični presoji! Je pa na tej širni Zemlji še zelo veliko takšnih ljudi, ki so strašno revni in trpijo preveliko bedo, le da jih ne poznate in tudi ne slišite njihovega joka in stoka; zato vam skrbi zanje tudi ne polagam na srce, ampak le za tiste, ki jih poznate in pridejo k vam na pomoč.
5. Tistemu izmed vas, ki bo iz vsega srca prijatelj ubogih, bom tudi Jaz prijatelj in resnični brat, v časnosti in večnosti, in ne bo se mu treba notranje modrosti naučiti od drugega modreca, ampak mu jo bom Jaz v vsej polnosti položil v srce. K tistemu, ki bo svojega bližnjega ubogega brata ljubil kakor samega sebe in ne bo nagnal uboge sestre, naj si bo katerega koli rodu ali starosti, bom vedno prišel Jaz sam in se Mu najgloblje razodel. Njegovemu duhu, ki je ljubezen, bom to povedal in s tem bo napolnil vso dušo in njena usta. Kar bo potem tak človek govoril ali zapisal, bom Jaz govoril in zapisal za vse čase časov.
6. Trdosrčneževe duše pa se bodo polastili hudi duhovi in ti jo bodo pokvarili in naredili enako živalski duši, in takšna bo potem onstran tudi razkrita.
7. Bodite radodarni in dajajte obilno; kakor namreč delite, tako vam bo tudi dodeljeno! Kdor ima trdo srce, vanj Moja milostna svetloba ne bo prodrla in v njem bosta prebivali tema in smrt z vsemi svojimi grozotami!
8. Toda v blago in mehko srce bo Moja milostna svetloba, ki je nežna in nadvse blaga, kmalu in zlahka prodrla in Jaz sam se bom potem vselil v takšno srce z vso polnostjo Svoje ljubezni in modrosti.
9. To pač lahko verjamete! Te besede, ki vam jih sedaj govorim, so življenje, svetloba, resnica in izvršeno dejanje, katerih resničnost mora izkusiti vsak, ki se bo ravnal po njih.«

Pravo uresničevanje ljubezni do bližnjega

Janezov veliki evangelij - knjiga 4/87

1. Gospod: "Toda zdaj vidim, kako se v nekaterih od vas porajajo hudobne misli, ki vam jih je skrivaj prišepnil Satan! Misel pa se glasi takole: Vas je stalo veliko truda in dela, da ste se dokopali do zlata zase in za svoje potomce, zdaj pa bi ga naj napravili za tiste, ki so napravili svoje življenje z vsakovrstno lenobo?! Naj delajo in si pri vas zaslužijo svoj kruh, ki jim ga zmeraj odmerite le pičlo po njihovih zaslugah!

Kdor ne more in noče delati, naj pogine kot pes na cesti!

2. O, Jaz pa vam povem, to je zlobna misel, ki vam je bila prišepetana! Kako naj slepec dela? In vendar je vaš brat, ki ima enako pravico do življenja kot vi, ki vidite in slišite in imate zdrave ude. Kako naj delajo ubogi starci in slabotni otroci obubožanih staršev, ki jim manjka potrebne moči za to? Kako naj hromi in pohabljeni delajo za vašo plačo, ki bi jim jo hoteli odmeriti kar se da skopo?

3. Kako naj delajo tisti ljudje, ki iz dneva v dan iščejo delo in ga nikjer ne najdejo? H komurkoli pridejo, jih odpravi, češ da zdaj nima nobenega dela zanje. In vendar ga vaša hudobna misel prežene, naj išče delo, ki ga nikjer drugje ne more najti, prav tako kot pri vas ne. Tak človek nazadnje postane berač; tega potem zaničujete in ga imate za lenega postopača. Drugi postane tat; tega lovite kot divjo zver, ga pretepetate in ga šele potem vržete v ječo. Tretji postane celo roparski morilec ali vsaj strah vzbujajoči razbojnik. Če ga ujamete, ga obsodite, vržete v ječo in kmalu nato trpinčenega umorite.

4. Glejte, to je večina uspehov vaših hudobnih misli, ki vam jih je v vseh časih čisto skrivaj vdihoval knez teme. Toda odslej naj ne bo več tako! Takšne misli so peklenške, toda v vaših srcih naj se ne pojavijo nikoli več!

5. Ne zahtevam, da bi zaradi tega, ker ste Moji učenci, ubogim razdelili vse svoje imetje; toda bodite modri oskrbniki imetja, ki vam je zaupano, da ne boste nedolžnih revežev pustili trpeti pomanjkanja in lakoto, ko pridejo pred vaša vrata!

6. Poglejte tukaj prijatelja Ebala iz Genezareta! Odkar je gostilničar je dobilo pri njem zatočišče na tisoče domačih in tujih revežev, nikoli jim ga ni dal z nejevoljo ali z nekakšno bojznijo za svojce, in vendar se njegovo imetje ni prav nič zmanjšalo! Zdaj ima nasprotno toliko velikih zemeljskih zakladov, da bi si zanje lahko kupil veliko kraljestvo; toda vse te zaklade ceni le zato, ker lahko z njimi krepko pomaga in podpira še več revežev. Ne misli na vso svojo hišo, na svoje otroke pa le z željo, da bi postali močni in krepki v spoznanju enega in edino resničnega Boga; zato pa potem Jaz skrbim za vse drugo v njegovi hiši, in zagotavljam vam, da ne bo nikoli trpela pomanjkanja!

7. Boječim pa samim prepuščam skrb za njihovo hišo in njihovih kašč nikoli ne zasipam s pšenico in zrnjem, in njihove kleti naj ne bodo prepolne vina, drevesa njihovih vrtov naj se ne šibijo od teže Mojega blagoslova in njihovi ribniki naj se ne skalijo preveč od prevelike množice plemenitih rib, in njihove črede naj ne bodo najbolj tolste v deželi! Kajti, kakor kdo daje, tako tudi prejema, in nikjer ni pričakovati prevelikega dobička! Kdor gradi z majhnim zaupanjem vame, naj tudi žanje po svojem zaupanju! Vsakemu bom dal po njegovem zaupanju in njegovi veri, ki je

zmeraj sad ljubezni do Mene in bližnjega.

8. Zato bodite vselej in zmeraj usmiljeni, in potem boste vedno našli usmiljenje tudi pri Meni! Kakršni boste do ubogih bratov in sester, takšen bom tudi Jaz do vas. Povem in svetujem vam vsem: bodite uslužni drug do drugega, prekašajte se v dobrodelnosti, resnično se ljubite med seboj tako, kakor vas ljubim Jaz; tako boste vsemu svetu pokazali, da ste resnično Moji učenci in v svojem duhu Moji povsem resnični otroci.

9. Poslanstvo vseh Mojih otrok je, da se na tej zemlji neprenehoma urijo za prihodnje veliko delo v Mojih nebesih; kajti tam bo delovala edino ljubezen, in vsaka modrost, ki ne izvira iz plamena svetlobe ljubezni, v Mojih nebesih nikdar ne bo sprejeta in prav tako tudi ne bo dobila dela!”

Jezus o usodi trdosrčnih v onostranstvu

Janezov veliki evangelij - knjiga 9/210

1. Gospod: »Zbirajte samo takšne zaklade, ki jih ne morejo načeti molji in jih ne uničita rja in trohnoba.
2. Varujte se dobrin in zakladov tega sveta, kajti v njih prebiva zli duh skušnjave vseh grehov!
3. Ko molite k Bogu in v srcu govorite: ‘Oče v nebesih, ne vpelji nas v skušnjava!’, s tem sporočate, mislite in želite, naj vas Bog ne preskrbi s preštevilnimi zemeljskimi dobrinami in zakladi, temveč Ga prosite samo za vsakdanji kruh, vam tega ne bo odtegnil, saj najbolje ve kaj potrebujete.
4. Če boste po Mojem nauku Boga ljubili nadvse in drug drugega tako, kakor ljubite sami sebe in zase vsestransko najbolje skrbite, se med seboj nikoli ne boste mogli pritoževati nad kakršnim koli pomanjkanjem. Kajti stiska in revščina med ljudmi na tej Zemlji nastajata samo zaradi človeške trdosrčnosti, ta pa je zmeraj posledica pomanjkanja vere in mračnega praznoverja. Kajti kdor ne veruje v enega, večno edino pravega Boga, kako naj Ga potem časti in nadvse ljubi in iz te ljubezni ljubi tudi svojega bližnjega kakor samega sebe?
5. Z zemeljskimi zakladi kar najbolje preskrbljeni človek sicer vidi svojega revnega bližnjega, toda ker sam ne trpi v pomanjkanju, pravi: ‘Preskrbljen sem, kaj mi mar drugi! Vsak naj poskrbi zase, pa mu ne bo treba trpeti pomanjkanja!’
6. Toda kasneje bom takšnemu človeku rekel: ‘Zakaj si za sebe skrbel več kot je bilo potrebno in tako drugim odtegoval tisto, kar naj bi prejeli od Mene? Zato boš zdaj v Mojem kraljestvu zapuščen in boš moral prenašati revščino in stisko!’
7. In če se bo potem skušal opravičevati tako, da Vame ni verjel zato, ker ga o

Meni ni nihče prav poučil, mu bom rekel: 'Kdo te je pa poučil o pravici, po kateri si zemeljske dobrine kot močnejši odtegnil ljudem, ki so bili do njih prav tako upravičeni, ti pa si jih kopicil le zase? Ali ne bi moral po zdravi pameti in po zakonu, ki pred očmi in ušesi vsakogar glasno razglaša kako je urejena Zemlja s svojo naravo, da Zemlja s svojimi dobrinami ni tu samo zate, temveč mora biti tudi za vse druge ljudi?!

8. Ker nisi upošteval tistega, kar naj bi ti narekovala lastna pamet, tu, v Mojem kraljestvu, tvoja duševna stiska in revščina ne bosta upoštevana.
9. In če boš rekel, da nisi mogel verjeti v nobenega pravega Boga zato, ker te o Njem ni nihče prav poučil, ti bom rekel: 'Glej, še hud lažnivec si! Ali torej meniš, da so z Božjim duhom izpolnjeni in resnično razsvetljeni ljudje tudi tebi podobni potratneži, polni zemeljskih zakladov in dobrin? O kako zelo se motiš!
10. Ko so revni in pomoči potrebni ljudje prišli pred vrata tvoje hiše in ti hoteli prenesti sporočilo o enem, edino pravem Bogu, jim nisi dovolil predse, iz skopuškega strahu, da bi jim moral kaj dati, ali da bi jim nazadnje dal celo prostovoljno, če bi te morda spreobrnili k trdni veri v enega, edino pravega Boga.
11. Da se z morebitnim spreobrnjenjem ne bi čutil dolžnega, da jim moraš kar koli dati, se raje nisi pustil spreobrniti in se zaradi svoje skoposti tudi nisi dal z Božjim duhom razsvetljenemu človeku poučiti o enem, edino pravem Bogu.
12. Če je tako in nič drugače, zakaj se Mi potem zdaj opravičuješ, da se nisi menil za revne ljudi zato, ker zaradi svoje nepoučenosti o Bogu do njih nisi čutil obveznosti. Torej si v prvem primeru zaradi svojega pohlepa poteptal naravno pravico, ki jo upoštevajo vsi boljši pogani, v drugem pa si z opravičilom Meni dokazal, da si lažnivec; zato naj ti bo tukaj tudi dodeljeno plačilo, namenjeno pohlepnežem in lažnivcem, in naj Moji izbrani s teboj ravnajo tako, kakor si ti v materialnem svetu spoštoval enega edino pravega Boga in kakor si nadvse ljubil Njega in sočloveka!
13. Seme pravega spoznanja Boga in žive vere Vanj je najprej ljubezen do bližnjega in v njej tudi čista ljubezen do Boga.
14. Kako bo mogel ta, ki ima tako trdo srce, da ubogega bližnjega, ki ga dobro vidi in ga ne sprejema z ljubeznijo, v svoji zakrknjeni duševni slepoti ljubiti Boga, ki Ga ne more in noče videti niti kakor koli zaznati?
15. Glejte, nekoč se pred Menoj ne bo mogel opravičiti noben neskesan grešnik, ker Sem vsakemu človeku omogočil, da bi spoznal resnico in njeno dobro; poganu, da bi spoznal stvari in razmere v velikem kraljestvu narave, ki so pred njegovimi očmi, in judu, po poti posebnega razodetja!

16. Zato vam znova pravim: Ko boste Očeta v Meni v Mojem imenu za kaj prosili, Ga prosite predvsem za neminljive zaklade božjega kraljestva, in prejeli jih boste, z njimi pa tudi vse nujno kar potrebujete za življenje na tej Zemlji!
17. Komur bo dodeljeno veliko zemeljskih dobrin, naj jih upravlja v skladu z Očetovo ljubečo voljo, in potem bo, ker je znal na tem svetu dobro ravnati z majhnimi stvarmi, v Mojem kraljestvu upravljal velike!«
18. Po tem Mojem daljšem govoru, so se Mi Jopljani iskreno zahvalili, toda nič več toliko z zunanjimi kretnjami, in ribič Me je z vso ljubeznijo in ponižnostjo vprašal, ali naj se zdaj kot zdravi in krepki možje že kar odpravijo domov.
19. Jaz pa sem rekel: »Kar zadeva Mene, vam ni treba niti oditi domov niti dlje časa tukaj ostati; toda, če se vam po zajtrku ponudi priložnost za pot domov, jo izrabite!«
20. Ko je ribič to slišal, je bil vesel, na vso moč si je namreč želel, da bi doma povedal vse, kar so on in sopotniki tukaj doživeli.